ANUL XI. — No. 1865. 4 PAGINI 3 LEI Joi 7 Noembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

O împroprietărire...

Nu vă grăbiți. Nu este vorba de împroprietărirea celor 11 jucători cari au reușit Duminecă, o dorită și memorabilă victorie asupra Poloniei.

Nu, nu!... Nu vă grăbiți. In definitiv, poate că nici nu merită acești 11 stegari ai prestigiului nostru footballistic, atențiunea oficială și utilă, a unui cadou. Au învins pe polonezi.

Ei și ?..

Nu li s'a dat un banchet ?... Au mâncat într'o seară gratis, au băut gratis și au plecat acasă, pe jos sau în taxiuri plătite tot de Federație. După preferință.

Ce mai poftesc ?...

Au învins și alții pe polonezi. Căci în definitiv, ce sunt polonezii ăștia ? Sperie nori ?... Imbatabili ?... Campioni mondiali ? O reprezentativă ca oricare alta. O echipă ca oricare alta. Poate chiar, mai puțin decât oricare alta.

O reprezentativă care a învins pe austriaci ?

Austria B. ați reținut ? B. Poate chiar, b. mic, în timp ce noi, am fost Duminecă, România A. A. mare.

Diferența este prea categorică, pentru a putea îngădui o bucurie prea lungă și dovezi de gratitudine oficială.

S'a jucat, s'a terminat. S'a băut puțin... «hai noroc !.. să trăești, la mai mare mare !..» și gata.

Nu putem să'ntindem cheful la infinit, sau să ne arătăm prea bucuroși. Ce dracu... Avem doar, în tradiția noastră sportivă, un fel de blazare superioară care reclamă indiferență și gravitate...

Așa dar, nu despre cei 11 componenți ai echipei care a martelat Duminecă pe polonezi este vorba.

Ne referim la o altă împroprietărire. O împroprietărire mică într'un oraș mai mic decât Capitala și deci cu obiceiuri mai puțin gomoase, și mai puțin blazate.

Este vorba de o atențiune oficială care a gratificat la Ploești, o admirabilă activitate sportivă.

N'ați aflat ?

Există la Ploești un boxeur care — remontat de doi entuziaști susținători ai boxului — a reușit, acolo, o activitate cu rezultate foarte interesante.

In doi ani — în numai doi ani — a consolidat o școală de box. A instruit foarte mulți elevi. I-a prezentat pe ring, cu admirabile însușiri și cizelate cunoștințe tehnice. A inoculat ploeștenilor o dănotată afecțiune pentru box. Toate reuniunile organizate la Ploești sunt excedentare.

Iar el însuși — boxeurul dirijor al acestei activități — a repurtat de curând două victorii admirabile. L-a surclasat pe belgianul Wimme, și l-a învins pe Toma Aurel, aducând Ploeștiului — și lui însuși — primul titlu de campion național. Titlul la categoria până.

Boxeurul este Gh. Popescu.

Evident, n'a făcut prea mult. Pentru noi, pentru blazarea pe care ne-o impune nouă, bucureștenilor, obișnuitele rezultate mari, activitatea lui Gh. Popescu nu reprezintă nimic excepțional. Firește...

Pentru ploieșteni însă, rezultatele prahoveanului Gh. Popescu sunt eminente satisfacții. Iar pentru boxul românesc, în genere, un stimulent și o indispensabilă injecție cu eter.

Un admirabil tonic..

Deaceia, mai puțin blazați decât noi, ploieștenii au fost entuziasmați de victoriile campionului lor. Iar entuziasmul acesta—prin străduința d-lui avocat Chițu — unul din cei doi susținători ai sportului ploieștean și al lui Gh. Popescu — se va concretiza, într'o împroprietărire.

Campionul ploieștean Gh. Popescu va primi din partea primăriei locale, un loc pentru casă.

Nu este mult.

Dar este pilduitor gestul acesta care răsplătește o muncă victorioasă. Și este un bun exemplu pentru blazații demnitari bucureșteni, în proprietărirea aceasta care se face la Ploești și de care rămân legate, în egală măsură, două nume: Victor Nicolau, primarul orașului Ploești și Jean Chițu, stârnitorul activității pugilistice ploeștene.

George Fulga

HOCKEYȘTI JAPONEZI, CANADIENI ȘI CEHI IN CAPITALA

Un mare patinoar pe locul asanat dela Herăstrău

Reluarea activității hockeyste este iminentă

Sezonul footballistic se apropie de sfârșit. Programul Diviziei Naționale este aproape epuizat, iar frigul care a luat locul timpuiui călduros de până acum două săptămâni face problematică terminarea lui normală.

Este, așa dar, momentul cel mai prielnic pregătirii sporturilor de iarnă, cari se pare vor avea anul acesta o amploare excepțională în toată țara și în special în Capitală.

UN MARE SEZON DE HOCKEY PE GHIAȚĂ

In București, locul prim în ierarhia sporturilor de iarnă îl va ocupa hockey-ul pe ghiață, care în anii trecuți luase un avânt considerabil. Fiind un sport sepctaculos, în multe privințe întrecând în spectaculozitate însuși footballul, hockeyul pe ghiață este sortit unui progres covârșitor dela an la an. Și asta pentru bunul motiv că publicul sportiv care umple vara tribunele tuturor arenelor de football, are negreșit nevoie de un sport care să-i procure pasionezе iarna, care să-i ocupe cel puțin o Duminică după amiază. Care să-i procure un spectacol interesant, demn de urmărit chiar pe o temperatură scăzută.

Este lesne de înțeles că nu toți spectatorii matchurilor de football vor fi și spectatorii hockeyului. In football sunt pe lângă pasionații anonimi, care se pasionează pur și simplu, susținători ai cluburilor, așa zișii suporteri cari formează o massă de câteva mii de persoane. Astfel că o bună parte din aceștia nu vor fi spectatori la hockey pe ghiață. Din restul spectatorilor matchurilor de football, un procent foarte important va urmări matchurile interesantului sport de iarnă, pentru motivul arătat la începutul acestor rânduri.

In concluzie, se poate spune așa dar că hockeyul pe ghiață este în preajma unui sezon extrem de bogat. Deopotrivă din punct de vedere al spectatorilor ca și al întâlnirilor de mare envergură ce i se pregătește.

Japonezi, canadieni și cehi în Capitală

Este dela sine înțeles că pentru a se asigura acestui public important spectacole cari să-l atragă din ce în ce mai mult pe terenurile de hockey pe ghiață, a fost necesară alcătuirea unui program de mari proporții. Această corelație dintre numărul spectatorilor și program este necesară din toate punctele de vedere.

De aceia s'au început tratative foarte serioase încă din cursul verii cu echipele cele mai de seamă cari vor juca în cursul anului viitor, adică în toiul iernei acestea, în Europa.

Este vorba așa dar de angajarea a două echipe cari vor face senzație: Canada și Japonia. Ambele, înaintea campionatului mondial, la care vor participa în cadrul olympiadei.

In ceeace privește Canada, spectatorii de anul trecut cunosc desigur virtuozitatea la care au ajuns jucătorii de peste ocean. In partidele pe cari le-au jucat, au făcut dovada unei măestrii care nu va fi uitată prea curând. Pe lângă spectacolul de mare anvergură pe care l-au dat atunci, canadienii au făcut o bună școală jucătorilor noștri. In cele 3 partide jucate la București, au desfășurat întreaga gamă a virtuozității tehnice. A fost un adevărat regal sportiv pentru cele câteva mii de spectatori bucureșteni.

Echipa Japoniei, care va juca pentru prima oară în Europa și a cărei angajare pare deasemeni iminentă, va fi — după cum afirmă ziarele străine — o mare revelație. Nipponii, cari s'au dovedit maeștri în numeroase sporturi și în special în natație, au ajuns în materie de hockey la un grad de desvoltare extraordinară.

Venirea lor la București va completa marele interes pe care-l vor produce gustatele exhibiții ale canadienilor.

CEHII

Am vorbit numai de doi dintre marii adversari ai echipelor românești, fără a menționa aportul pe care-l va aduce programului internațional, echipa Cehoslovaciei, care va juca deasemeni la București. Și dacă la aceasta vom adăuga că programul prevede vizitele câtorva echipe de club austriace, ungare și chiar franceze, afirmația noastră că suntem în preajma unui sezon extraordinar, nu pare câtuși de puțin exagerată.

Un patinoar de mari proporții

Pentru găzduirea unor asemenea partide, este lucru evident că actualele noastre instalații sportive sunt insuficiente. Tribunele existente nu cuprind decât câteva sute de locuri, ceiace nu reprezintă decât posibilitatea de găzduire a unui procent infim de spectatori. Iar mărirea lor este quasi imposibilă, date fiind condițiunile improprii ale patinoarului.

Primăria Capitalei, care a pornit să pună în execuție programul său de înzestrarea Bucureștilor cu instalații sportive, s'a gândit — din fericire — și la sporturile de iarnă. In acest scop va utiliza pentru patinaj și — evident hockey pe ghiață — lacul Herăstrău, recent asanat. Va construi în consecință pe malurile lui tribune încăpătoare, cari vor putea cuprinde câteva mii de persoane. Este așa dar mai mult ca sigur, că, în eventualitatea că tribunele vor putea fi construite în timp util, marile matchuri de hockey despre care am vorbit mai sus să aibe loc pe lacul Herăstrău.

In orice caz, Capitala va avea la dispoziție numeroase patinoare populare.

Senatul Universitar și obligativitatea educației fizice în învățământul superior

S'a vorbit în ultimul timp de introducerea educației fizice în universități, problemă de altfel de multe ori discutată de conducătorii învățământului nostru superior, dar nerezolvată încă.

Lucru normal dacă ținem seama că această chestiune este cu mult prea vastă pentru a putea fi rezolvată printr'o simplă decizie a unui for, fie el cât de înalt.

De data aceasta însă, se pare că întreaga problemă a intrat pe un făgaș bun, cel puțin aceasta este impresia care se desprinde în urma ședinței Senatului Universitar de eri.

Fisa medicală individuală obligatorie

Incă din luna Iunie, Senatul Universității București, s'a găsit în fața unei interesante propuneri făcută de către Institutul Superior de Educație Fizică prin care forul Universitar era invitat să discute eventualitatea introducerii educației fizice în Universitate.

Senatul Universitar a găsit propunerea oportună și a numit o comisiune care să studieze această chestiune.

In ședința de aseară, Senatul Universitar a discutat concluziile la care a ajuns comisiunea instituită și cari, în linii generale, ar fi următoarele:

«In primul rând introducerea fișei medicale individuale (măsurători, examen medical, etc.) pentru fiecare student înscris.

In al doilea rând, organizarea pe baze obligatorii a educației fizice în universitate și mai ales întrebuințarea timpului liber a studentului, printr'o recreație fizică rațională.

Insfârșit, încadrarea întregei studențimi în organizațiuni care să fie conduse și supraveghiate în ceeace privește latura educației fizice de oameni specialiști.

Toate aceste propuneri au fost discutate de către Senatul Universitar, care a ținut seama de imposibilitatea materială în care se găsesc universitățile noastre pentru a purcede dintr'un început la organizarea educației fizice în rândurile studențimii.

Pentru moment s'a hotărât introducerea fisei medicale individuale, chestiune care va forma obiectul unei discuții în ședința de Marțea viitoare a Consiliului Interuniversitar, deoarece chestiunea se pune pentru toate universitățile din țară.

Un colegiu universitar modern

Paralel cu acțiunea întreprinsă în Universitate, aflăm cu mare bucurie de inițiativa luată de Direcțiunea Căminului „Cantacuzino", cămin studențesc pe care Rectoratul Universității București ține să-l organizeze model — în sensul colegiilor universitare engleze.

Pe lângă viața ordonată și higienică pe care o vor duce în acest cămin, studenții se vor bucura și de binefacerile unei educații fizice complecte.

Ore speciale de sport, vor figura, și diferite instalații vor fi amenajate și puse la dispoziția studenților. Intr'un cuvânt se va realiza un Cambridge în miniatură în acest colț din București pe care Rectoratul ține să-l dea în curând de exemplu tuturor căminurilor din Capitală.

C. M.

CAZUL LADOUMEGUE

într'o versiune mai largă

Cu o pasiune extraordinară se desbate în prezent cazul alergătorului Ladoumegue. Procesul recordmanului mondial a trecut prin toate instanțele organizației oficiale a sportului francez.

E bine de precizat că insistența diverșilor factori din acest vast proces se explică prin faptul că Olympiada bate la ușă.

Problema nu trebue pusă grăsit. Ar fi mai bine venită o discuție a celeilalte versiuni a cazului Ladoumegue, a versiunei mondiale, care are câte un exemplar în fiecare țară.

Se poate menține actuala formulă a amatorului olympic ?

Există în realitate amatori după concepția olympică sau totul se reduce la o ficțiune întreținută de regulamente ?

Vrem să cunoaștem atletul care venind la Berlin, își va plăti singur cheltuelile de călătorie, de întreținere, de echipament și va renunța la eventualul câștig pierdut.

Am dori să știm dacă se pot numi amatori olympici atleții germani sau din alte țări cari, cu luni înainte de «jocurile» dela Berlin, vor părăsi ocupațiile lor pentru a fi ei în institute de pregătire pe cheltuiala Statului.

Amatorismul olympic nu mai poate fi menținut cu nici un sacrificiu.

In regulamente trebue înlocuit cu termenul de atlet.

Astfel nu vor mai exista cazuri Ladoumegue, iar Olympiada nu va fi o minciună...

b.

Sus: Giuseppe Olmo, realizatorul formidabilului record mondial ciclist: 45 km. 090 metri pe oră, fără antrenament mecanic; jos: Inaintea matchului Paris-Viena 6-5, căpitanii celor două echipe își strâng mâinile în fața arbtrului partidei, d. Capdeville; căpitanul vienezilor este «amicul» publicului bucureștean, Sindelar, (citiți în pagina III-a reportajul corespondentului nostru din Paris).

PERICOLUL GALBEN !

2 ore 26 minute la marathon; 30 m. 7 sec. la 10.000 m.

Japonezii vor fi marea revelație a Olympiadei

TOKIO, 5 (Intersport). — Dumini că s'a desfășurat la Tokio prima zi a campionatelor de atletism ale Japoniei. Rezultatele înregistrate sunt pur și simplu formidabile și dovedesc cu prisosință clasa indiscutabilă a atletismului nippon.

Astfel, la 100 metri — Josioka a alergat în 10 s. 4/10, egalând astfel timpul cel mai bun obținut de alergătorii europeni în acest an.

La lungime, Harada a atins 7 m. 50 cm. performanță obișnuită în Japonia unde clasa săritorilor în lungime este cunoscută.

O performanță destul de bună, ținând seama de posibilitățile japonezilor în această specialitate a realizat-o Murakaso la 1500 m. pe care i-a parcurs în 4 m. 1 s. 8/10.

Nisihda, resimțindu-se după lungul turneu în Europa, nu a putut trece la prăjină peste 4 m. 10.

Acestea sunt rezultatele înregistrate în prima zi. Așteptăm cu nerăbdare pe cele din a doua zi căci se pare că atletismul japonez ne rezervă la sfârșitul sezonului adevărate surprize

Performanțe senzaționale la 10 km. și Marathon

Isprăvi care vor avea darul să uimească întreaga lume, sunt însă cele două performanțe realizate la marathon și la 10.000 metri de către alergătorii de mare fond japonezi, rezultate care vin să confirme posibilitățile imense ale alergătorilor de fond din Imperiul Soare.

2 ORE 26 M., 41 S. LA MARATHON

Acesta este timpul realizat de către japonezul Sou la marathon; noul campion al Japoniei a parcurs distanța clasică de 42 klm. 196 m. în extraordinarul timp de 2 ore 26 m. 41 s. ceeace constitue, fără îndoială, unul din cele mai bune, dacă nu chiar cel mai bun rezultat înregistrat până în prezent pe această distanță.

Isprava lui Sou vine să dovedească că marathoniștii Japoniei pot emite serioase pretenții la marathonul olympic din 1936.

30 M. 07 S. 8/10 la 10 KM!

O altă performanță care desigur va avea darul să uimească pe specialiști este cea stabilită de Murakaso care cu 30 m. 7 s. 4/5 a stabilit cea mai bună performanță din ultimii ani pe această distanță.

Recordul mondial al lui Nurmi este 30 m. 6 s. 2/5 (1924). De atunci singur polonezul Kusocinski a reușit să se apropie de performanța lui Nurmi alergând în 1932 în 30 m. 11 s. 2/5.

*

Acestea sunt rezultatele înregistrate în prima zi. Așteptăm cu nerăbdare pe cele din a doua zi căci se pare că atletismul japonez ne rezervă la sfârșitul sezonului adevărate surprize

Sharkey reintră

NEW-YORK 5. — Jack Sharkey care acum aproape doi ani a abandonat boxul, a revenit asupra acestei hotăriri.

La 22 Noembrie, fostul campion mondial își va face reintrarea, întâlnind, la Boston, pe Battling Lewinsky, pe Patsy Perroni sau pe veteranul Johny Risko, care numără 33 de ani.

— Ori cine va fi adversarul meu, a declarat Sharkey, voi fi învingător. Il voi învinge apoi pe Joe Louis, iar Braddock nu va fi pentru mine, decât un simplu sparring partner!